

“ఛీ! ఈ గారెలని మేం ఎలా తినగలం?” అసహ్యించుకుంటూ ఆకులని దూరంగా తోసేసారు శిష్యులంతా.

“దొమ్మరిసాని ఆట ఎటు జరుగుతోందో అటు వైపు వెళ్ళనట్లుగానే, అదే ప్రజ్ఞని ఇక్కడ కూడా మీరు ఉపయోగించచ్చుగా!”

శిష్యులకి గురువు తమకి బోధించదలచుకున్న పాఠం అర్థమవడంతో మళ్ళీ ఎన్నడూ ఆ ఉత్సవానికి వెళ్ళే ఆలోచన చేయలేదు. అంతేకాక ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉన్నవారు దైవం మీద తప్ప మనసుని ప్రాపంచిక సుఖాల మీద పెట్టరాదన్న పాఠాన్ని కూడా నేర్చుకున్నారు.

54. ముగ్గురు శిష్యులు

కొంతకాలం తన దగ్గర ఆధ్యాత్మిక విద్యని అభ్యసించిన ముగ్గురు శిష్యులకి, తను బోధించింది ఎంతదాకా పట్టుబడిందో తెలుసుకోవాలన్న తలంపు ఓ గురువుకి కలిగింది. అందుకు వారికో పరీక్ష పెట్టాడాయన. ఆ ముగ్గురినీ పిలిచి మూడు కపాలాలు చూపించి అడిగాడు.

“ఈ మూడిటిలో ఏది ఓ మహాత్ముడికి చెందిందో మీరు కనుక్కోగలరా?”

ఓ శిష్యుడు ఆ మూడింటి బరువుని తూచి, ఎక్కువ బరువున్న కపాలం మహాత్ముడికి చెందిందిగా నిర్ణయించాడు.

రెండో శిష్యుడు ఆ మూడిటిలో ఏది ఎక్కువ తెల్లగా ఉందో పరిశీలించి చూసి, ఆ కపాలం మహాత్ముడికి చెందిందిగా నిశ్చయించాడు.

మూడో శిష్యుడు ఓ పొడవాటి దర్భపుల్లని తీసుకుని దాన్ని మొదటి కపాలం చెవిలోంచి పోనించాడు. అది రెండో చెవిలోంచి బయటకి వచ్చింది.

“స్వామీ. ఇది సామాన్యుడికి చెందిన కపాలం. ఇతను తను విన్న మంచి మాటలు ఓ చెవిలోంచి ఇంకో చెవి ద్వారా బయటికి వదిలేసే మనిషి.”

తర్వాత అతను రెండో కపాలం చెవిలోంచి ఆ దర్భపుల్లని పోనించాడు. అది దాని నోట్లోంచి బయటకి వచ్చింది.

“స్వామీ. ఇతనూ సామాన్యుడే. తను విన్న మంచి మాటలు ఇతరులకి చెప్పేదాకా ఇతనికి తోచదు.” చెప్పాడా శిష్యుడు.

ఆ దర్భపుల్లని మూడో కపాలం చెవిలోంచి అతను పోనిస్తే అది మెడ కింద భాగంలోంచి బయటకి వచ్చింది. వెంటనే ఆ శిష్యుడు చెప్పాడు.

“ఇతను తను విన్న మంచి విషయాలన్నీ హృదయంలోకి పంపి, దాన్ని ఆచరించే స్వభావం గలవాడు కాబట్టి ఇతను మహాత్ముడయ్యాడు.”

ఆ శిష్యుడు పరిపక్వత చెందడంతో గురువు అతన్ని పంపేసాడు.

55. కాకిలా జీవించు

ఓ సన్న్యాసి తన శిష్యుడితో ఓ గ్రామంలో ఓ రోజు ఒక పెద్ద చెట్టు కింద బస చేసాడు. ఆ చెట్టు ఎదురుగా ఉన్న ఇంటి యజమాని దగ్గరికి ఆ సన్న్యాసి శిష్యుడు వెళ్లి తనకి, తన గురువుకి భోజనం పెట్టమని కోరాడు. అయితే అతను ఏదో కుంటి సాకు చెప్పి తప్పించుకున్నాడు కాని వాళ్ళకి భిక్ష చెయ్యలేదు.

ఆ సన్న్యాసి మహానుభావుడని రెండు రోజుల్లోనే గ్రహించిన ఆ యజమాని ఆ రాత్రి సన్న్యాసి దగ్గరికి వెళ్ళి తనకేదైనా ఉపదేశం ఇవ్వమని కోరాడు.

“అలాగే. ఈ రోజునించి నువ్వు కాకులని బాగా పరిశీలించి చూస్తాండు.” చెప్పాడా సన్న్యాసి.

ఏడాది తర్వాత ఆ సన్న్యాసి తిరిగి అదే దారిలో వెళ్తూ, తన శిష్యుడితో అదే చెట్టు కింద బస చేసాడు. ఈసారి ఆ ఇంటి యజమాని సన్న్యాసికి, అతని శిష్యుడికి వారు అడగకుండానే వారా గ్రామంలో ఉన్నన్ని రోజులూ భోజనాల ఏర్పాటు తనే చేసాడు.